

Bevilling til Isefjordsindløbets Uddybning. Befolkningen deroppe har ventet længe derpaa, og alle Kredse, alle Byraad, alle Sogneraad og alle Amsraad deroppe staa som indtrængende Medanbefalere af dette Foretagendes Iværksættelse.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre et Par politiske Bemærkninger i Anledning af den Debat, der er ført, siden jeg havde den Ære at have Ordet. Jeg tør sige, at de Udtalelser, der ere fremkomne fra de forskellige Ordførere for Partierne, synes mig ganske at bekræfte, hvad jeg udtalte den første Dag: at denne Regering var Udtryk for en parlamentarisk forsvarlig Løsning af den stedfundne Krise. Thi det er givet, efter hvad der er forefaldet her i Salen, at der er intet som helst Parti, som ønsker at bestride denne Regerings Ret til at føre an for Øjeblikket i vor Politik. Alle de Angreb, som have været førte mod Regeringen, og som have beskæftiget sig med ret forskellige Forhold, ere efterhaanden stilnede. Det ene har afløst det andet, intet har haft Kraft til at holde Debatten til Ende. De ere saa at sige alle sunkne til Bunds.

Disse Angrebs Art har da ogsaa for mig været et Vidnesbyrd om de forskellige Partiers Erkendelse af deres politiske Afmagt i Øjeblikket, og det er let forstaaeligt, at denne Erkendelse af politisk Afmagt afføder nogen Bitterhed, saaledes som den er kommen til Orde hos det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) paa en meget aabenbar Maade og hos det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) mere omhyggelig skjult under en smuk Form. Thi det, at man tilsyneladende har Tallet og dog ikke kan prøve, om man virkelig har det, vidner om, at der er noget skørt i Partiforholdene. Og særlig for den Dels Vedkommende, som for Tiden væsentlig betegnes med Udtrykket „de 27“, er dette skøre Forhold i Partiet ganske simpelt den Omstændighed, at der er et sygt Punkt i Partiet. Saa længe dette syge Punkt er til Stede, føler jeg mig overbevist om, at Partiet vil smuldre mere og mere hen, saaledes som de sidste Aaringer allerede have bragt mange Vidnesbyrd om. Ogsaa Ordførerskabets Overtagelse af det ærede Medlem for Horsens Landkreds tør man vel betragte som et Vidnesbyrd om Svaghed, thi med al mulig Respekt for det ærede Medlem, tror jeg ikke, at der staaer nogen politisk Styrke bag ham. Hvad der er foregaaet, er simpelt hen dette, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) paa Grund af Forholdenes Natur

har følt sig nødsaget til at holde sig i Baggrunden. Det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) har ikke nogen saadan Grund, men han har vel fundet det hensigtsmæssigt at holde sig i Baggrunden. Og idet saaledes paa forskellig Maade Generalerne ere blevne gjorte ukampdygtige, har Partiet i denne Kamp maattet lade sig føre af en lille Hornblæser. Jeg tør maaske tilraade det ærede Medlem fra Løvel at være forberedt paa at bære sin lille Hornblæser ud af Kamptummelen — saaledes som det undertiden maa gaa de smaa Hornblæsere — paa sine stærke Skuldre. Jeg føler mig overbevist om, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds, naar det ærede Medlem fra Løvel tager ham paa Armen og fører ham ud af Kampen, fremdeles vil trutte i sin lille Trompet. Forholdet er jo faktisk dette, at der for Øjeblikket indenfor „de 27“ kun er en eneste politisk Personlighed, nemlig det ærede Medlem fra Løvel, hvortil der overhovedet kan knyttes nogen Forestilling om fremtidig politisk Styrke. Og jeg forstaaer meget vel, at det ærede Medlem fra Løvel derfor i Øjeblikket holder sig i Baggrunden for at se Bevægelserne an.

Denne politiske Fremtidsmulighed er jo bleven tilkendegivet ved hans Udnævnelse til Formand for noget meget fornemt, vi have faaet her i Tinget, siden denne Debat begyndte, nemlig den saakaldte Delegation. Jeg tror, det er et nyt Begreb, som er indført i vor Politik. Jeg kender i det offentlige Liv kun to Delegationer tidligere. Mellem Østerrig og Ungarn blev der vist tilvejebragt en Delegation, naar de vare paa Højdepunktet af deres Stridigheder, og jeg tror, at der ogsaa til Tilvejebringelsen af en Reform af Esperantosproget er tilvejebragt en Delegation. Men ellers ved jeg ikke, at man anvender dette meget højfornemme Udtryk. Men det er vel ogsaa for at give os Indtryk af noget meget stort og betydeligt, at man har knyttet netop dette Navn til det, der foregik. Og som denne Delegations Formand fremtræder saa det ærede Medlem fra Løvel. Er det nu et Vidnesbyrd om Ønsket om at reformere Reformpartiets Esperanto, eller er det et Udtryk for Ønsket om at tilvejebringe en Udsoning mellem Østerrig og Ungarn? Ja, det ved jeg altsaa ikke i Øjeblikket.

Naar man ser hen til, hvad der er foregaaet her paa Sjælland i den sidste Tid, hvor Sjællands Reformpartis Organisation har foretaget en meget gemytlig lille Transaktion, hvor de have sat en For-